

Ingen begærede Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 41 Stemmer.

Formanden: Ogsaa dette Lovforslag vil nu blive tilstillet Konseilspræsidenten.

Derefter foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ophævelse af Forordning af 28de Oktober 1829.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3433 ff.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Carstensen: Under Henvisning til de Lovforslaget ledsagende Anmærkninger og de Udtalelser, som fremkom fra den fungerende Indenrigsminister ved Sagens Fremlæggelse her i Tinget, skal jeg blot minde om, at Forordningen af 28de Oktober 1829 kun omfatter Kjøbenhavns Havn, og at den kun er bragt i Anvendelse paa Sandbaade, Lægtene og andre tilsvarende Fartøjer, som føre større Ladninger i Havnen. Denne Forordning har gentagne Gange været Genstand for Overvejelse, baade i 1860 og i 1878, og de da fremkomne Forslag gik ud paa, at den kun delvis skulde afskaffes, saaledes at den bibeholdtes for en enkelt Art Fartøjer, nemlig saadanne, som benyttes til at føre Sten, Grus og Sand til Bygningsarbejder i Havnen. Forslaget om den delvise Ophævelse var for i Havneraadet i Fjor. Mødet blev afholdt den 3die November — jeg var fraværende paa Grund af Sygdom — og man stemte der for den *delvise* Ophævelse af Ahmingen. Denne gaar ud paa at fastsætte ikke blot, hvor meget et Fartøj maa lastes, men ogsaa paa at bestemme og uden paa Fartøjet at opsætte en Skala, der angiver Vandlinien for hver 4,000 Pund, Fartøjet indeholder, indtil man naar den øverste Grænse, hvortil Fartøjet maa lastes, naar det ikke skal udsættes for Færer. Ahmingen har

altsaa det dobbelte Formaal at sikre imod, at de Pramme og lignende Fartøjer, der færdes inden for Reden, synke ved, at der under Skvalpet kommer Vand ind i dem, og det andet Formaal er at gøre Fartøjet til en Slags Vægtmaaler, der inden for et Par Tusinde Punds Nøjagtighed angiver, hvad Vægt det indeholder. Hvad nu angaar Spørgsmaalet om at sætte Grænsen for den Ladning, Baaden maa indtage, finder jeg ikke Anledning til at holde paa denne Bestemmelse, saa længe vi ikke gaa til at slutte os til den engelske Opfattelse, ifølge hvilken alle Fartøjer over et vist Minimum skulde mærkes med en „Ladelinie“ — som de kalde det — en Linie, ud over hvilken alle disse Skibe ikke maa lastes. — Hvad angaar Spørgsmaalet om, at de ahmede Fartøjer tillige i og for sig skulde være en Maalestok for Lasten, de have inde, er jeg fuldstændig enig i den højtærede Ministers Udtalelser og Anmærkningerne til Lovforslaget; men der er set bort fra et særligt Forhold, der gør sig gældende over for Kjøbenhavns Red og Havn. Der er her blevet udført og udføres fremdeles en hel Del Dæmninger, der udfyldes endvidere Terrain, hvor der ofte skal sættes stensatte Bolværker udenfor. Til disse og lignende Arbejder kræves der særlig Sten og til Dels Grus og Sand. Nu komme Stenbaadene ude fra Søen ind til Dæmningerne og lodse dem ind over de nedrammede Pælerækker, og man ser da paa Ahmingstallene — den Skala, der findes i For- og Agterenden paa Baaden — hvor megen Vægt Baaden omtrent indeholder. Hvor det drejer sig om Varer, der ere saa vægtige i Forhold til deres Pris, har det ikke saa meget at sige, om Vægten ikke kan angives bestemt inden for de nærmeste Tusinde Pund. I det Tilfælde, at vi aldeles afskaffe den kongelige Forordning, er der her et tomt Sted; der er noget, som maa erstattes. Med Hensyn til Forordningens Ophævelse er jeg fuldstændig enig med den højtærede Minister, som har anført fortræffelige Grunde derfor. Der er som enhver ved, Udtryk i Forordningen, som aldeles høre Fortiden til. Der henvises saaledes til „Vejermesteren paa Gammelholm“. Men Gammelholm eksisterer ikke mere, og Vejermesteren er ogsaa forsvunden. Nu er det en helt anden Insti-